

ENTREVISTA A

Cisco Vendrell

© PERE CORNELLAS

Al bar de La Troca conversem amb en Cisco Vendrell Montserrat. És divendres, hi ha força activitat al centre de cultura popular i tradicional, avui assagen els Xics, la colla castellera de Granollers de la qual en Cisco forma part des de l'any de la seva fundació. Un degoteig constant de Xics va arribant a La Troca i tothom es para a saludar en Cisco, tota una institució a la colla, i és que a l'edat de 81 anys és el casteller en actiu més veterà del món casteller. L'any 1931 ja feia d'enxaneta amb la colla Vella dels Xiquets de Valls, actualment encara fa pinya, amb la colla vallesana i amb la colla vallesana.

Nascut a Valls, el 9 de gener de 1926, arriba a Granollers l'any 1944...

Sí, me'n vaig anar a fer "el servei", vaig tornar el 1948 i ja no m'he mogut d'aquí. Jo arribo de Valls el Carnaval de 1944 per prescripció mèdica, em van dir que havia de canviar d'aires i que el clima del nord m'aniria bé, vaig venir a Granollers perquè hi tenia família. Aleshores era un poble, era molt fàcil conèixer la gent... Granollers sempre ha estat llarga, abans era més estreta, hi havia poques cases, al passeig de la Muntanya tot eren arbres i arbres...

A Granollers sempre m'hi he trobat molt bé, però trobava a faltar els castells.

La seva vida laboral sempre ha estat molt lligada a la premsa... Vostè regentava el quiosc de la plaça de Maluquer i Salvador...

Era dels meus oncles, i jo hi treballava. Ca la Sínia era el quiosc de tothom. Vaig treballar de quiosquer des de 1948 fins al 1990. Amb el meu oncle repartíem uns 400 diaris al dia a tot Granollers, anàvem fins a Palou, Canovelles, les Franqueses, Llerona, Parets... Jo venia la premsa al tren, me'n recordo que portava "La Vanguardia", "El Correo", "El Mundo Deportivo", i els dies que sortien revistes, portava "Hola" i "Lecturas".

I premsa de Granollers...

Abans de la guerra aquí a Granollers hi havia un diari que es deia "El Mosquit", no sé si hi havia algun diari més... després "La Revista del Vallès" i més cap aquí "Plaça Gran".

Què signifiquen els castells a la seva vida?

Molta afició, molts amics... (riu) una mica de vici, abans tot érem homes i després de fer castells ens canviàvem de roba, ens mudàvem i anàvem a ballar...

Actualment és el casteller més veterà en actiu del món casteller?

Sí, n'hi ha un que té 90 anys però ja no porta camisa, jo per poc que puc vaig a fer castells els diumenges, ara amb els Xics. Per les festes de la Candela de l'any 1931 vam començar a fer castells el meu germà i jo, a la colla Vella dels Xiquets de Valls, assajàvem castells de sis i jo vaig ser enxaneta de la torre de set del Concurs de Tarragona que l'any 1932 la Vella va guanyar. De castells n'he fet molts, el 5 de 7, el 4 de 8, el 3 de 8, el 3 de 7 aixecat per sota...

Què significava fer castells als anys 30?

El mateix que ara, però cobràvem: 6, 7 o 8 pessetes i ens ho repartíem. Els diners ens els donaven les cases i l'Ajuntament. Fèiem rutes, anàvem a Vilafranca, l'Arboç, la Bisbal, Tarragona, Reus. Amb el pare i els germans fèiem pilars i així agafàvem tècnica, a casa érem bons tots quatre. Vaig fer castells fins als 18 anys, quan em van recomanar canvi d'aires i vaig venir cap a Granollers.

Abans les dones no participaven en els castells?

Perquè no hi estaven acostumades, a l'assaig potser assajava una dona però a la plaça no. Estava mal vist, les dones anaven amb faldilles. Quan es van posar de moda

